

ק. פ. קוואפיס : פוסידונים

(1906)

(אנו נהגים) כפוסידונים במסרץ השירני,

שאף כי יונים היו במוצאם, התבררו

כטירנים או רומאים והמירו

דבורם ומנהגי אבותיהם.

אבל חג יוני אחד הם חוגגים עד עצם

היום הזה; בחג הזה הם גאספים ומעלים

מזכרונם את השמות והמנהגים העתיקים אשר

להם, ואחר-כך ברב קינות ובקול-בוכים

ילכו איש לדרכו.

אחינאוט, דיינוסופיסטאי, ספר 14, 31א (632)

הפוסידונים שכחו את הלשון היונית

לאחר דור-דורות בהם התערבבו

בטירנים, לטינים, ושאר נכרים.

השריד היחיד שנותר להם ממורשת אבותם

היה חג יוני, יפה-טכסים,

עם גבלים וחלילים, תחריות ונזרים.

ומנהג היה בידם לפני חם החג

לספר זה לזה על מנהגיהם-מקדם

ולשוב להגות את המלים היוניות

שכמעט לא היה עוד אחד במ אשר הבינו.

וכך תמיד סיום נונה היה לו לחגם

על כי זכרו כי יונים היו גם הם -

גם הם אורחי ית-רבה בשכבר-הימים;

אבל איכה נפלו, מה נהיו עתה,

חיים ודוברים כבכברים,

מדורים - איזו שואה - מארח-החיים ההלני.

(מיוונית, על-פי נוסח אנגלי: אהרן אמיר)